

BAKONYI ÁRNYAK

III. rész

A többiek akaratlanul is elmosolyodtak. Talán nincs is olyan ember a világon, akit jobban kibillentene az egyensúlyából, ha piszkos, mint egy macska sámánt, különösen, ha nő az illető. Kathryn sem reagált másképpen. Hátravonult az alagútba, oda, ahová besütött a fentről betűző nap fénye, és ideges mozdulatokkal, sebesen tisztogatni kezdte a ruháját. Valószínűleg azokban a pillanatokban érett meg benne a végső elhatározás, hogy ha véget ér ez a vadászat, keres magának egy tanítómestert, és megtanulja tőle a Divat varázslatot – azzal egyetlen pillanat alatt újjá tudná varázsolni most a ruháját.

A többiek közben elindultak előre az alagútban. Nem jutottak messzire. Úgy ötven méter megtétele után az alagút kettéágazott, és mindkét ágat jókora acélrács zárta le.

– Nagyszerű – jegyezte meg Ado szárazon. – Ennyit erről a behatolási útvonalról. Ha olyan vagány dekás vagy, Mike, akkor erről miért nem tudtál, mi?

Mike „éppen” nem figyelt, az acélrácsot vizsgálgatta.

– Nem lehetne kiásní, vagy ilyesmi? Kirobbantani?

A két szamuráj úgy nézett vissza, mint egy nebulóra, aki egyetlen kérdésre sem tudta a választ, mégis azt kérdezi a tanárától, hogy kaphatna-e ötöst a feleletére.

– Talán ki lehetne robbantani – felelte Cataro –, de ahhoz annyi plasztik kéne, amennyi egyrészt nincs nálam, másrészt pedig teljesen beomlasztaná az egész francos alagutat. Más utat kell keresnünk.

Egy darabig még álldogáltak, aztán megfordultak – Mike még belerúgott egyet a rácsba –, és visszasétáltak Kathrynhez. A macs-

ka sámánnő már befejezte ruhája tisztogatását, és az eredmény egészen lenyűgöző volt: sehol egy folt, sehol egy sárdarab, mindössze egy-két kisebb szakadás mutatta, hogy az előbb még egy földelementál vacsorájának szerepét volt kénytelen eljátszani.

– Azannya! Ezt hogy csináltad? – ámuldozott Ado.

Kathryn ravaszskásan elmosolyodott.

– Mágia. Szellemek. Ilyesmi – mondta, és zöld szemével a szamurájra nézett. A fentről beeső fényben most jól látszottak a karikák a szeme körül: nyilván a kelleténél jobban megviselte az elementállal való küzdelem – vagy a ruhatisztítás.

Cataro nem vesztegette tovább az időt, fellőtte a csáklóját, megfeszítette a kötelet, és elindult fölfelé, ki a szabadba. Ado szájához emelte a csuklójára szerelt adóvevőt.

– Kit hívsz? – kérdezte Mike.

– A rigót – felelte Ado. Leengedte a kezét és Mike felé fordult. – Szükségünk lesz a helikopterre, hogy eltűzzünk innen. És még rád is vár egy kis meló; de sokkal keményebb ám, mint eddig. Most már neked is komolyan dolgoznod kell.

– Én mindig komolyan melózom – vágott vissza Mike sértődött hangon. Aztán megkérdezte: – Mi a terved?

Ado egy darabig eltöprengett ezen.

– Tulajdonképpen nem tudom. Az lenne a legjobb, ha össze tudnál dekázni valamit. Egy másik bejáratot, egy megvesztegethető hivatalnok nevét, talán hamis turistaútlevelet, akármit. Az már a te dolgod. De az biztos, hogy minél hamarabb olyan helyre kell jutnunk, ahol van Mátrix-csatlakozó.

– A helikopterben van. Láttam – mondta Mike.

– Az csak még jobb – felelte Ado.

A szájához emelte a csukló-adóvevőt, és hívta a helikoptert.

Catarónak nem nagyon tetszett a terv, de el kellett ismernie, hogy nem tud jobb megoldást. Vártak.

Mike a füvet tépkedte, és néha el-elrágcsált egy fűszálat. Ado a késeit és töreit igazgatta. Cataro kiberszemével a környéket pásztázta (eredménytelenül), Kathryn pedig időnként körbesétált az asztrális síkon, nehogy váratlan vendégeik akadjanak.

Lassan telt az idő. Még tizenöt perc volt hátra a helikopter megérkezéséig – feltéve, hogy semmi sem jön közbe.

Nem volt ilyen szerencsájuk.

Ado hirtelen mozgást érzelt a szeme sarkából. Odakapta a te-

kintetét, és azt látta, hogy lökeshullám száguld végig a levegőn, és nekivágódik Kathrynnek. A sámán nő hangtalanul a földre rogyott.

A két szamuráj már talpon is volt. Olajozott mozgással tüzelőállást vettek fel, és abba az irányba fordultak, amerről a varázslat jött. Ado bal kezébe vette Ares Predatorját, de csak a látszat kedvéért: a nagydarab fegyver elég fenyegetően nézett ki egy olyan fickó kezében, akiről lerítt, hogy használni is tudja. A valóságban Ado inkább a zubbonyának jobb ujjába rejtett dobótőrt használná (hiszen jobbkezes volt), de gyakorlatból tudta, ilyen helyzetekben nem árt, ha az ellenfél egy kicsit óvatosabban viselkedik a kelleténél.

Mike gyorsan bemászott egy farönk mögé, Kathryn pedig szédülő fejjel, remegő lábbal feltápáskodott ugyan, de látott, hogy nincs éppen csúcsformában. Sebei nem voltak, de a szemét lila karika keretezte, és képtelen volt megfékezni végtagjai remegését.

Cataro látni vélte, honnan jött a varázslat. Két hosszú sorozatot eresztett egy körülbelül száz méternyire lévő bokorba, amely elég nagy volt ahhoz, hogy meglapuljon benne egy ellenesleges varázsló. A levelek rezdüléséből ítélve mindegyik lövése talált (ez nem is volt meglepő – a fejébe épített célzóberendezés csúcstechnikának számított), de sem vér nem fröccsent, sem jajkiáltás nem hallatszott, sem sebesült ember nem zuhant ki a bokorból. Megszólt viszont egy hang – amely mintha közvetlenül mellettük szólt volna, de egyszerre minden irányból.

– Felesleges pazarolni a löszert. Dobjátok el a fegyvereiteket, és akkor nem esik bántódásotok!

Ado mindig utálta, ha láthatatlan ellenséggel kellett megmérkőznie.

– Legalább gyertek elő, ha van bennetek egy kis mersz! – kiabálta. – Vagy tán a nagy mágusok félnek egy kis szamuráj-ólomtól?

Senki sem válaszolt, de megzörrent a bokor, és kilépett mögüle egy férfi – aztán egy másik bokorból is egy, egy harmadikból és egy negyedikből is egy. Szabályos félkörben álltak a vadászok körül – egyszerűen lehetetlenség lett volna őket egyetlen sorozattal lelőni. Cataro szeme elkerekedett egy pillanatra, amikor látta, hogy az egyikük éppen abból a bokorból lépett ki, amit ő az előbb szitává lőtt.

Tündék voltak, és darócruhát viseltek mind a négyen. Kenderkötél övükön kis fétisek lógtak, hosszú hajukat díszes csat fogta össze. A vezetőjük körül alig látható erőter vibrált – szemmel nem is nagyon lehetett látni, csak a két szamuráj hőlátása jelezte, hogy a burok kissé melegebb a környezeténél. A tünde csengő hangon szólalt meg újra:

– A fegyvereitekkel csak kárt tesztek az erdőben. Dobjátok el, és nem bántunk titeket.

– Mit kerestek itt? – kérdezte Ado.

– Nekünk több jogunk van ugyanezt kérdezni tőletek. Az erdő az otthonunk – felelte a tünde nyugodtan. Aztán, látván, hogy a vadászok még mindig harcra készek, hozzátette: – És mindent elkövetünk, hogy megvédelmezzük a betolakodóktól.

Cataro gyorsan átlátta a helyzetet. Négy mágussal álltak szemben, a csapat saját sámánja pedig nem volt túlzottan harc képes állapotban. Mike a dekljével szokás szerint nem sokat zavart a harcban, és most Ado sem volt teljes értékű, hiszen jól látszott, hogy a késes szamurájban hatalmas indulatok fortyognak. Túlerő

ellen csatát nyerni pedig csak hideg fejjel lehet. Cataro remélte, hogy megmentheti a helyzetet, és békülékeny hangon megszólalt:

– Nem áll szándékunkban ártani az erdőnek. Becsületszavamra mondom.

– Fontold meg, mire adod a becsületed szavát, humán – csattant fel a tünde. – Egy szolgálkat máris megöltétek. És fegyvert fogtatok olyanra, aki nem bántott benneteket.

– Talán békésen túrtuk volna, hogy az az ocsmány földlány megzabáljon vacsorára?! – kiáltotta Ado. – Önvédelemből tettük.

– Önvédelemből? Furcsa szó ez egy olyan ember szájából, aki erőszakkal behatol másvalaki otthonába, hogy elrabolja kincseit és megrongálja birtokát. Jogos harag volt, amit kihívtatok magatok ellen odalent.

Adónak ez már sok volt. Felállt, eldobta a bal kezében tartott pisztolyt, és határozott, kihívó léptekkel elindult a tündék vezetője felé. Kabátujjában, gallérja mögött és még néhány rejtett zsebben is török rejtőztek, és a hátára erősített tokban a kardja lapult – de ahhoz, hogy ezeket használhassa, közel kellett kerülnie ellenfeléhez, ha nem is közvetlenül, de legalább 20-30 méternyire.

Cataro nem hitt a szemének. Szamuráj létére ő ha lehet, mindig elkerülte az erőszakot, a verekedést, és inkább az eszét szerette használni. De amit Ado most csinált, az messze túlesett a józan ész korlátain. Az ostoba bicskás! gondolta magában Cataro, majd ő is felállt, látványos mozdulattal a földre dobta a fegyverét, és mindkét kezét eltartotta a testétől. Ennél többet nem tehetett a társáért.

Ado közben megközelítette a tündét. Megállt tőle hat-hét méternyire. Lábát kissé szétvetette, kezét lelógatta és egy-két arasznyira eltartotta az oldalától. Szeme szikrázott. Úgy álltak most szemben egymással, Ado és a tünde mágus, mint két, pisztolypárbajra készülődő, vadnyugati hős. Szinte tapintani lehetett a feszültséget a levegőben. Cataro elképzelte, amint Ado huzalozott reflexein végigcikáznak az elektromos jelek, és a szamuráj izmai pattanásig feszülnek. Akár egy ürge monguz a kobra előtt.

Néhány másodpercig csöndben álltak, szinte a levegő sem

rezdült. A tünde szája ekkor alig látható, gúnyos mosolyra húzódott. Ujjai körül sárgás varázssenergia szikrázott fel.

A következő töredék másodpercben Ado agyában valahol egy jel túllépte az ingerküszöböt, egy másik jelet váltott ki, és az elektromos impulzusok a fény sebességével, csillogó fém-szalakon szaladtak a robbanásra kész izmokhoz. A harci gépezet hirtelen beindult, és alig telt el egy szempillantásnyi idő, máris két, Dikote™ bevonatú dobótör szisszent a tünde mágus mellkasa felé. A tündének levegőt venni sem volt ideje...

Ám a láthatatlan varázspajzs most felvillant, és belsejében hirtelen egy másik, szűkebb burok jelent meg a tünde előtt. A két dobótör nekicsapódott a belső buroknak, lepattant róla, és pörögve a földbe fúródott. Ado két újabb tört hajított el, ezúttal a gallérjából mindkettőt, de ezek sem hatoltak át a tündét védő erőterén. A szamuráj ösztönösen belevakkantott a rádiójába:

– Lőjetek, fiúk! – sziszegte, és oldalt vetődött, hogy ne legyen a lövések újában.

Cataro hatalmas tigrisugrással előrevetette magát, gurultában felkapta AK-98-asát, amit az imént eldobott. Adrenalin-gyorsította, kiberver-támogatta érzékei lassított felvételeként regisztrálták az eseményeket: a tenyerébe épített érintkező rácssettent a fegyver markolatára, az elektronikus kapcsolat létrejött, s a szamuráj a gondolatai sebességével kibiztosította és gránátvető üzemmódba kapcsolta a fegyvert. Amikor befejezte a bukfenetet, lába éppen a megfelelő ritmusban nyúlt ki, megállította teste pörgését, és Cataro félig térdelő pózban tüzelt.

A minigránát tompa hussanással indult útjára. A földre vetődő Ado jól érezte a fülétől alig néhány centiméternyire elszáguldó robbanótöltet keltette szelet. Egy századmásodperccel később a minigránát becsapódott a varázslót övező erőterbe, és felrobbant.

A robbanás ereje keményen hátralökte a mágust, és végigsöpört Adón is, de a szamuráj akkor már a földön hasalt, így neki nem esett bántódása. Ado magában hálát adott az égnek, amiért Cataro kábítógránátot tárazott be – a kábítógránát csak lökéshullámot keltett, repeszeket nem szórt szét, így a földön fekvő szamuráj megmenekült attól, hogy „baráti” szilánkször szaggassa szét a testét.

A tünde szeme elkerekedett meglepetésében, de épségben maradt, és a keze körül formálódó, sárgás varázssderengés sem szűnt meg. A varázslat néhány pillanattal később már elég energiát gyűjtött, és a tünde hátrahúzta kezét, hogy a gyilkos mana-záport Adóra zúdítsa.

Ekkor azonban villant valami, és vörös lángok robbantak ki a mágus övének függő kis szoborból. Ado ösztönösen becsukta szemét, de tudta, hogy már későn – elméje egy eldugott sarkában felderengett a gondolat, hogy felvillanásvédő elektronikát is

kellett volna a szemébe szereltetnie. A vakító fény miatt most hosszú másodpercekig rosszul fog látni. Összeszorította fogát, és felkészült a testét elborító tűzhullámra.

Cataro a szeme sarkából látta, hogy Kathryn elmond egy varázslatot, melynek nyomán valami felrobban a tünde mágus övének. A narancsszínű lángok elemi erővel törtek kifelé, de a mágus védőgömbje – ugyanaz, ami a késeket és a minigránátot is megállította – most fordítva működött, nem engedte, hogy a bentről terjedő, pusztító energiák kiáramoljanak rajta. Valószínűleg ez mentette meg Ado életét.

Cataro úgy döntött, ez elég is lesz a tündék vezetőjének, ezért fegyverét a legközelebbi darócruhas férfi felé fordította. Most, hogy a figyelme elterelődött a tünde és Ado között dülő, halálos kimenetelű párviadalról, hirtelen észrevette, hogy a többi három tünde keze is varázsfényben izzik. És nem lehetett tudni, ki lesz a következő célpont.

Innentől kezdve megállíthatatlanul követték egymást az események.

A három tünde közül kettő gyors volt, és útjára engedte varázslatát. Cataro tehetetlenül szemlélte, hogy a sámánzó felkiált, és kidőlt faként elvágódik a földön. Előbb még sértetlen testén most több helyen sebek nyíltak, és vér bugyogott belőlük.

A harmadik mágus még nem készült el a varázslatával. Cataro az utolsó pillanatban módosított a fegyvere irányzékán – egy gondolattal visszakapcsolta az AK-98-ast sorozatlövő üzemmódba –, majd tüzet nyitott a késlekedő tündére.

A gumilövedékek gyors egymásutánban csapódtak neki a mágus mellének, és jó három-négy méterrel hátralökték a fickót. A keze körül szikrázó varázslat elszabadult, halvány boszorkánytáncot lejtett a levegőben, majd ártalmatlanul szertefoszlott. A tünde szájából vér fröccsent, ahogy hátrazuhan egy bokorba.

Catarónak gyorsan kellett döntenie. Nem tudhatta, hogy az előbb lelőtt tünde elájult-e vagy csak elkábult egy kicsit, és azt sem tudhatta, hogy a még sértetlenül állva maradt két mágus közül melyik lesz a gyorsabb. Kathryn mozdulatlanul feküdt a földön. Ado ugyan élt, és szemmel láthatóan nem történt nagyobb baja, de látását átmenetileg használhatatlanná tette a nagy villanás. Szerencsére a tündék vezérétől már nem kellett tartaniuk: a férfi égett ruhával, füstölögve feküdt a fűben, varázspajzsa szertefoszlott.

A két tünde körülbelül 50-50 méternyi távolságra állt Adótól, de az egyik tőle jobbra, a másik balra. Látszott, hogy ők is gyorsan fölmérték a helyzetet: mindketten a tőlük körülbelül száz méternyire álló Cataro felé fordultak. Ujjai körül ismét vibrálni kezdett a sárgás energia, ami az imént olyan gyilkos hatékonysággal végzett a macska sámánnal.

Cataro látta, hogy Ado feltápáskodik, és ellenfél után kutat-

va körülnéz. De tudta, hogy a bicskás szamuráj nem lesz, nem lehet elég gyors. Egyedül Catarótól függött minden. Egyetlen mozdulattal kellett leterítenie mindkét mágust. Ösztönei azt súgták, hogy kockáztasson, húzza meg a ravaszt, és kaszáljon az AK-98-assal – a fejébe épített fegyverkapcsolat úgymeg akadályozza, hogy véletlenül leterítse szamurájtársát. Az utolsó pillanatban mégis úgy döntött, egyes lövésre kapcsolja a géppisztolyt, és külön-külön próbálja leszedni a tündéket. Így biztos lesz a találat legalább az egyiknél, és remélte, a másik tünde vagy túl lassú lesz, vagy a varázslata önmagában még kibírható.

Súlyosat tévedett. Ha az ösztönei után megy, talán ő kerül ki győztesen a harcból. Ám a pillanatnyi gondolkodás ha kicsit is, de késleltette a mozdulatát, és ez a töredék másodperc elég volt a mágusoknak ahhoz, hogy végigmondják varázslataikat.

A Cataro retinájára vetített, a fegyver irányát mutató vörös célkereszt félúton járt az imént leterített tünde, és a még álló kollégája között, amikor a mágus szeme felvillant, és Cataro csak annyit érzékelt, hogy valami láthatatlan erőhullám hatalmasat, zsibbasztót üt az agyára. A kába érzés visszhangjai gyorsan kúsztak végig a törzsén, a végtagjain, és Cataro úgy érezte, hirtelen nagyon, nagyon álmos lett. A vörös célkereszt megremegett egy pillanatra, eltévedt, de a szamuráj megfeszítette akarateréjét, és remegő izmai végül engedelmessé váltak elméje parancsának. A fegyver csöve megtorpant, és gyors tempóban elindult a másik mágus felé.

Ekkor csapódott be onnan is a varázslat. Most is olyan érzés volt, mintha tompa homokszákkal verték volna fejbe Catarót, de a zsibbadás most nem folyt végig a testén, most a fejében maradt, otromba pók módjára behatolt a gondolatai közé, hatalmába kerítette az agyát. A világ hirtelen sötétedni kezdett... a talaj megbillent... Cataro utoljára még egy fűcsomót látott, aztán minden elsötétült.

Ado látása közben kitisztult, így felmérhette, mi történt a társaival. Nem nagyon örült annak, amit látott. Harci kedve ugyan még nem párologott el, de azért profi árnyvadász volt, még ha kicsit indulatos is – jól látta, hogy semmit sem tehet a tőle 50 méternyire álló két tünde ellen, hiszen nem volt nála más csak kések és egy kard. Ha elég gyors, kibelezhetné ugyan az egyiket, de a másik biztosan elkapná. És egyáltalán nem volt kedve megkóstolni azokat a varázslatokat, amikben Kathryn és Cataro részesültek. Életében most először égetően kívánta, bárcsak jobban értene a tűzfegyverekhez – bár az is igaz, hogy jelen helyzetben az sem segítene, mert pisztolyát még első indulatában ledobta a fűbe. Innen jó 100 méternyire.

A két tünde szótlanul állt, készen arra, hogy elhajítsák a kezükben parázsló energiákat, ha kell. Ado megfékezte indulatait, és két kezét magasra tartotta.

A tündék elégedetten egymásra néztek, és leeresztették készenlétben tartott kezüket. Ado megkönnyebbült.

Aztán az egyik tünde bólintott... Csuklójával finoman intett, a társa is így tett, és az asztrális sík anyagtalán világában utazó varázslatok egyetlen pillanat alatt elérték célpontjukat. A szamuráj összerogyott.

– Gratulálok, hölgyem és uraim, önök igazán kitűnő ellenfélnek bizonyultak – mondta a férfi, széles mosollyal az arcán. Elegáns, a lágy megvilágításban egyhén csillogó felületű, sötétzöld öltönyt viselt. Fekete frizurája, ápolt keze mind-mind a céges jólétről árulkodtak. Ujján széles pecsétgyűrűt viselt, melynek sötétzöld felületét stilizált, ezüst sárkányfej díszítette. A vadászok ismerték a férfit: Mr. Johnson volt az.

Cataróék némileg értetlenül néztek körül, a fejük még zúgott a tündék kábítóvarázslataitól. Mr. Johnson finom mozdulattal intett egyet, mire a széke mögött álló, szintén elegánsan öltözött, fekete napszemüveges testőr előrelépett, és néhány hitelkártyát helyezett az asztalra, a vadászok elé.

– Köszönöm a munkájukat – mondta Mr. Johnson. – Önöknek sikerült rámutatniuk föld alatti városunk védelmének néhány gyenge pontjára, és ezért végtelenül hálás vagyok. Amint azt látni fogják, a fizetségüket bizonyos mértékben kipótoltam; remélem, a bónusz kellőképpen kárpótolja majd önöket az elszennvedett kényelmetlenségéért.

– Az eredeti megbízás volt az álca, igaz? – kérdezte Cataro. A férfi bólintott.

– Hogyan? – Ado meglepetten nézett rá. – De hát... maga nem is törp!

Mr. Johnson könnyedén elnevette magát.

– Azt kell mondjam, ön igazán briliáns megfigyelőképességgel rendelkezik. Valóban nem vagyok törp. De ugye ön sem gondolja, hogy azon a környéken csak törpök élnek?

Végignézett a csöndben ülő vadászokon.

– Nos, hölgyem és uraim, amennyiben megbocsátják udvariatlanságomat, kénytelen leszek magukra hagyni önöket. Más ügyeim sajnos elszólítanak – A nagydarab testőr felé intett. – Píerre majd kikíséri önöket. Tehát, még egyszer köszönöm, igazán öröm volt önökkel együtt dolgozni.

E szavakkal felállt, bólintott, és elegáns léptekkel kísért a tárgyalóból. A vadászok szótlanul, mozdulatlanul néztek utána.

Végül is mind megvoltak, a helyzethez képest épen és egészségesen, és még a fizetségüket is megkapták. Panaszra tehát nemigen volt okuk. De amikor összenéztek, jól látták egymás tekintetében, hogy ugyanarra gondolnak: nem jó érzés bábnak lenni mások játszmájában.

És megfogadták: legközelebb még óvatosabbak lesznek.

SERFLEK SZABOLCS

KAPCSOLATOK

TÖRP ÁLLAMI HIVATALNOK

„A törvények azok, amik megkülönböztetik az embert az állattól. És a törvények azok, amik segítenek a túlélésben egy olyan világban, amely nem kedvez a törpöknek. Ha nem szabályozunk mindent, akkor felüti a fejét az anarchia, és ha ez megtörténik, akkor az országunk lassú kínhalálra van ítélve. Igazán nem értem, hogy az emberek miért nem képesek ezt felfogni.”

IDÉZETEK

„Ez szigorúan szabályellenes. Értesíteni fogom az ügyben illetékeseket.”

„Természetesen. Keressen fel az irodámban.”

„Minden kedden és csütörtökön 14:00-tól 16:00-ig tartok fogadóórát.”

„Ne is próbáljon megvesztegetni, azzal csak ront a helyzetén... ööö... pontosan mennyit is mondott?”

MEGJEGYZÉS: A törp állami hivatalnok hisz a szigorú törvényes rend fenntartásának szükségességében, és ezt minden adandó alkalommal hangsúlyozza is. Véleménye szerint a törp királyság szétesne szigorú és szigorúan tartott törvények nélkül. A szíve legmélyén gyűlöli a felesleges hivatali aktatologatást, de nem veszi észre, hogy mindent szabályozni kívánó igyekezetével ő maga is a bürokráciát erősíti.

TULAJDONSÁGOK

Test: 3
Gyorsaság: 3
Erő: 3
Karizma: 4
Intelligencia: 4
Akaraterő: 2
Esszencia: 6
Reakció: 3

SZAKÉRTELMEK

Etikett (Céges): 3
Etikett (Média): 4
Etikett (Politikai): 5
Vezetés (Politikai): 2
Tárgyalás: 3

Különleges szakértelem:

Bürokrácia: 4

FELSZERELÉS

Hordozható számítógép
Professzionizmus szint: 1

TÖRP PARAÁLLAT-IDOMÁR

„Érdekesek ezek a mágikus lények. Sok tekintetben szinte emberibbek az embereknél, hogy úgy mondjam. Mindenki fél tőlük, de csak azért, mert szokatlanok, és az átlagember fél a szokatlan dolgoktól. Hidd el nekem, egész jól ki lehet jönni velük. És ha valami baleset történne, még mindig szerezhetek magamnak másik végtagot, nem igaz?”

IDÉZETEK

„Gyere, Bozó, hopp!”

„Én a maga helyében nem állnék olyan közel a ketrechez.”

„Ha tele van a hasa, mindig ilyen kezes jószág.”

MEGJEGYZÉS: A törp paraállat-idomár különös ember. Szolgálatára nagy az igény az orikalkulapanyag-bányászatban, de magának való, nyers modorát, különös humorát sehol sem szeretik. Ő maga is jobban érzi magát a paraállatai, mint a saját fajtája között.

TULAJDONSÁGOK

Test: 4
Gyorsaság: 5
Erő: 4
Karizma: 3
Intelligencia: 3
Akaraterő: 4
Esszencia: 6
Reakció: 4

SZAKÉRTELMEK

Atlétika: 4
Biotechnika: 2
Parazoológia: 2
Lefogás: 4
Korbács: 6

Különleges szakértelem:

Paraállatok idomítása: 5

FELSZERELÉS

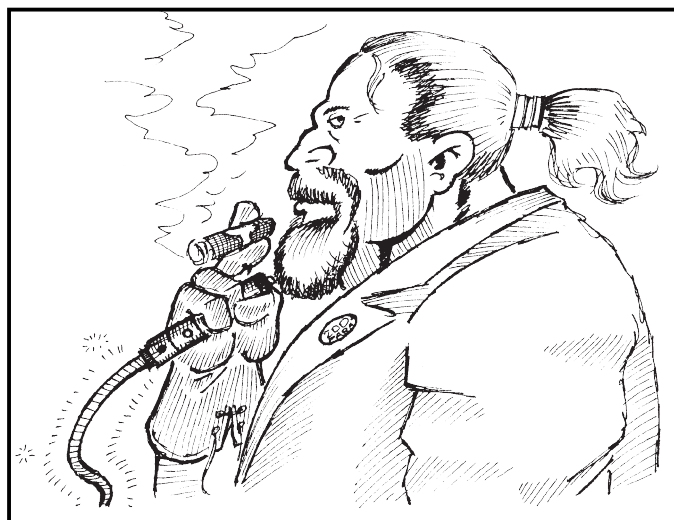
Fétisek (csak dekoráció)

Elektromos korbács (+2 elérés, 10S kábulás sebzés, 20 kisülésre képes, beépített akkumulátor)

Traumatapasz

Megjegyzés: A törp paraállat-idomár csak akkor képes ártani egy paraállatnak, ha előtte sikeres Akaraterő (4) próbát dobott.

Professzionizmus szint: 2-3

TÜNDE REMETEMÁGUS

„Igazán kiegyensúlyozott életet csak a Természetben, békében és csöndben lehet élni. De sokan elfelejtik, hogy ezt a természetet meg kell védelmezni. Fegyverrel, mágia-ával, a végül is mindegy. Amennyire én tudom, a mágia sokkal hatékonyabb.”

IDÉZETEK

„A madarak! Hát nem csodás, ahogyan énekelnek?”

„Ne gazolj be! Csak egy darázs szúrt meg.”

„Tedd el azt a sörösdobozt, különben szétrobbantalak.”

MEGJEGYZÉS: A tünde remetemágus boldogan él a bakonyi erdők tiszta csendjében, az évszázados tölgyfák árnyékában. Azt szeretné, bárcsak mindig ilyen maradna a világ, de tudja, ez a vágya csak akkor teljesülhet, ha tesz is érte valamit. A tünde remetemágus a környezet-szennyezők esküdt ellensége, aki mindig keresi a módját, hogy kibővítsé saját mágikus tudását, hogy egy szép napon az egész Bakonyt megmenthesse majd egyetlen nagy varázslattal.

TULAJDONSÁGOK

Test: 3
Gyorsaság: 4
Erő: 2
Karizma: 4
Intelligencia: 4
Akaraterő: 4
Esszencia: 6
Mágia: 6
Reakció: 4

SAKÉRTELMEK

Botanika: 3
Idézés (Elementál): 6
Mágiaelmélet: 2
Varázslás: 6
Lopakodás (Erdő): 7

Különleges szakértelem:

Meditáció: 4

VARÁZSLATOK

Harci: 1 varázslat 4 erő pontért

Érzékelés: 3 varázslat összesen 10 erő pontért

Egészség: 2 varázslat összesen 8 erő pontért

Illúzió: 3 varázslat összesen 13 erő pontért

Manipuláció: 2 varázslat összesen 9 erő pontért

FELSZERELÉS

Darócruha
Energia fókusz (2)
Sétabot

Professzionalizmus szint: 2-3

TÖRP BÁNYAGÉPTERVEZŐ

„Manapság mindenki azt hiszi, hogy a Mátrix meg az elektronika minden. Én mondom neked, cimbora, nincs izgalmasabb dolog egy jól megtervezett gépnél. Tudod, amikor a fogaskerek szípen egymásba illeszkednek, a rugók ritmikusan rezegnek és a lendkerekek szépen csöndesen forognak körbe-körbe – az olyan, mint a Világ-egyetem kicsiben.”

IDÉZETEK

„Jó, mi? Én terveztem!”

„Mi az, hogy túl bonyolult? Nektek fogalmatok sincsen az igazi szépségről.”

„Azok a fickók csak elszúrni tudják a dolgokat.”

„Mész onnan, de rögtön! Ha nem értesz hozzá, minek nyúlkálsz?”

MEGJEGYZÉS: A törp bányagéptervező a legendák gnómjainak **Shadowrunbeli** megfelelője. Mindent elsőpró imádat él benne a (főleg mechanikus) gépek iránt, és e szenvedélyét tökéletesen kiélheti a törp birodalomban. A külvilág nem nagyon érdekli, csak azzal törődik, hogy mindig lehetősége legyen ravasz és ötletes szerkezetek megalkotására – mely szerkezetek általában nagyon bonyolult módon oldanak meg nagyon egyszerű feladatokat.

TULAJDONSÁGOK

Test: 3
Gyorsaság: 3
Erő: 3
Karizma: 2
Intelligencia: 6
Akaraterő: 4
Esszencia: 6
Reakció: 4

SAKÉRTELMEK

Kémia: 3
Mérnöki tudományok: 6
Fizika: 4

Különleges szakértelem:

Dolgok elbonyolítása: 4
Mechanika: 7

FELSZERELÉS

Adatkijelzős sisak
Hordozható számítógép
Szerszámkészlet

Professzionalizmus szint: 2

Megjegyzés: Ha a törp bányagép-tervező munkában van, csak sikeres Tárgyalás (4) vagy Akaraterő (5) próbával lehet szóbaállni vele.

A TÖRP JOGOK AKTIVISTÁJA

„Ja, persze, mindenki azt mondja, hogy a törpöknek jó, mert őket befogadta a humán társadalom. De ha láttad volna, amit én láttam, akkor neked is más lenne a véleményed. Lehet, hogy jobban elfogadnak mindket, mint az orkokat meg trollokat, de azért így is lenéznek. És én azért dolgozom, hogy véget vessek a humánok lenéző hozzáállásának, egyszer és mindenkorra.”

IDÉZETEK

„Egyenlő jogokat minden törpnek!”

„Ne gyere nekem ezzel a humán szöveggel!”

„Csak élnél trollok között, megtudnád milyen az, kicsinek lenni.”

„Le az apartheiddel!”

MEGJEGYZÉS: A törp jogok aktivistája azokból az idők-ből maradt vissza, amikor a törp birodalom még nem létezett, és a Bakony alatti bányákban nem a törpök voltak többségben. Most, hogy a törp kormány létezik és stabilan fennáll, a törp jogok aktivistáját egyre inkább a külföldön élő törpök társadalmi helyzete érdekli. Ahhoz viszont nincs elég bátorsága, hogy elhagyja az országot.

TULAJDONSÁGOK

Test: 3
Gyorsaság: 4
Erő: 3
Karizma: 5
Intelligencia: 3
Akaraterő: 3
Esszencia: 6
Reakció: 3

SZAKÉRTELMEK

Etikett (Politikai): 3
Etikett (Utcai): 4
Történelem: 3
Vezetés (Politikai): 2
Tárgyalás: 4

FELSZERELÉS

Átlagos öltözet
(2) történelmi témájú chip
(3) tucát szórólap

Professzionizmus szint: 1

ORK BÁNYAŐR

„Ne ké'ezd, cimbora, mi a frászt őrök itten. Aztat neked nem kell tunni. De aztat igen, hogy ha nem húzod el a beledet innét, de gyó'san, akkor nagyon pórul fokszt jární.

Nem, naná, hogy nem használhatok lőfegyvert. Kár. De ha asszed, hogy géppuska kő ahhoz, hogy megszabadújjak valakitől, akkó nem lessz tú hosszú a zéleted ebbe a világba.

Na, mongyad, mennyi a píz, oszt tán élve hagylak. Tán még a melódat is elfogadom. Végül is nem tú izgalmas mindennap ugyanaszt a hűje pofát bámulni. Mindenki ugyanaszt akargya errefelé... nekem meg fogalmam sincs, hogy mijaz, értve vagyok?

De aztat vésd a zeszedbe, hogy odaföl nem megyek. Soha többé.”

Megjegyzés: Az ork bányáőr egyike az elhagyott bakonyi bányákban maradt orkoknak. Bár a fajtája keletre költözött a Dunazug-hegység alá, ő hű maradt a földhöz, ami menedéket nyújtott neki az odafent tomboló metahumán gyűlölet elől. Fogalma sincs róla, mi folyik a kinti világban, és még mindig azt hiszi, hogy csak úgy maradhat életben, ha nem mozdul ki a föld alól. Mivel munkaügyben nem volt sok választása, csatlakozott a Bányáőrséghez, hogy megéljen valamiből. A munkája egyáltalán nem érdekli, de arra vigyáz, hogy el ne veszítse.

TULAJDONSÁGOK

Test: 8
Gyorsaság: 6
Erő: 7
Karizma: 1
Intelligencia: 2
Akaraterő: 3
Esszencia: 6
Reakció: 3

SZAKÉRTELMEK

Fegyveres harc: 4
Atlétika (Mászás): 4
Számszeríj: 6
Etikett (Bánya): 2
Tűzfegyverek: 3
Vallatás: 2
Hajítófegyverek: 3
Pusztakezes harc: 3

Kezdeményezés: 4 + 1D6

Kocka tartalékok

Harci: 5

Kiberver

Nincs

Kapcsolatok

Válassz (2) kapcsolatot

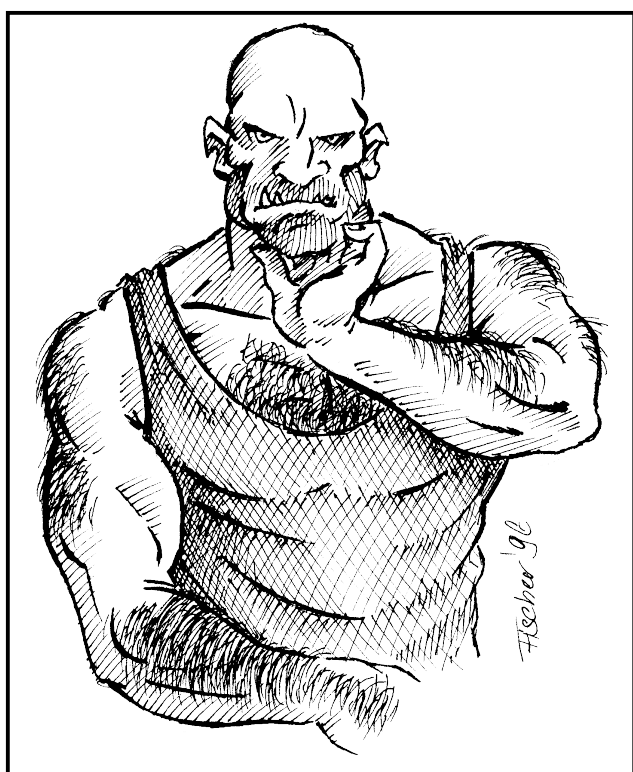
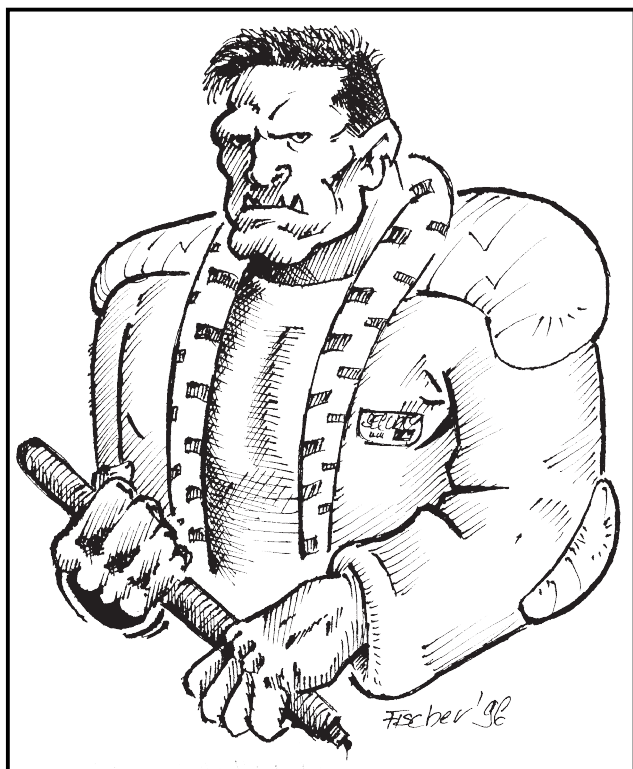
Felszerelés

Páncéldzseki (5/3)
Félelmetes kinézetű kard
Nehéz számszeríj
(lézer célzófényvel és 30 nyílvezzővel)
Elsősegély csomag
(2) Fémbilincs
Csöves életvitel
Kábítóbot
(5) Dobótőr
(2) Altatótapasz (8-as szint)

Induló pénz: 14.053¥

Megjegyzés: Az ork bányáőr természetes éjjel-látással rendelkezik.

ARCHE- TÍPUSOK

VOLT ORK ORIKALKUMBÁNYÁSZ

„Látom, új fiú vagy itten. Manapság mindenki azt hiszi, hogy üdítő változatosság a föld alatt élni, mi meg olyanok vagyunk, mint Hófehérke, meg a hét törpe. Ezek a pacákok általában jól meg is szívják.

Már évek óta a legkeményebb melót nyomom idelent, és mindig mások szedték meg magukat belőle. Most már majdnem eljött az ideje, hogy egyszer az életben a saját lábamra álljak, és mások dolgozzanak énnekem.

A törpök? Túl hosszú a szakálluk és túl nagy a pofájuk, de amúgy cimbi haverok. Legalábbis nekem nincs bajom velük. És szerintem ők is kedvelnem engem.

Na, elég a dumából. Nyögjed, mi a bajod, és essünk neki a melónak.”

Megjegyzés: A volt ork orikalkumbányász egyike a bakonyi bányák őslakóinak. Az elsők között jött le a föld alá, részt vett az orikalkumalapanyag-bányák létrehozásában, és többet tud a törp birodalomról, mint bárki más, aki utána érkezett. Kemény, mint a szikla, amin át kell vágnia magát. Az ork kivonulás után egyre többet gondol arra, hogy a sajátjai között kellene élnie. A bányász munkát megunta, és arról álmodik, hogy egyszer valaki más fog neki dolgozni.

TULAJDONSÁGOK

Test: 7
Gyorsaság: 4
Erő: 7
Karizma: 1
Intelligencia: 3
Akaraterő: 4
Esszencia: 6
Reakció: 2

SAKÉRTELMEK

Fegyveres harc: 3
Atlétika (Emelés): 4
Robbantás: 2
Etikett (Bánya): 5
Tűzfegyverek: 3
Hajítófegyverek: 5
Pusztakezes harc: 4

Kezdeményezés: 3 + 1D6

Kocka tartalékok

Harci: 5

Kiberver

Nincs

Kapcsolatok

Válassz (2) kapcsolatot

Felszerelés

Páncéldzseki (5/3)
Kés
Szegény életvitel (2 hónapra előre fizetve)
Elsősegély csomag
Plasztik C-4 (2 kg)
Remington Roomsweeper
(40 hagyományos lőszer)
(3) Dobótőr
Traumatapasz

Induló pénz: 16.044¥

Megjegyzés: A volt ork orikalkumbányász természetes éjjellátással rendelkezik.